

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 października 2012 r.

DOLiS/DEC-1019/12

dot. DOLiS-440-...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M.K. zam. [...], na niewypełnienie przez J. Sp. z o.o. z siedzibą w [...] obowiązku informacyjnego określonego w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu [...] maja 2012 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M.K. zam. [...]. W treści skargi z dnia [...] maja 2012 r. Pan M.K., zwany dalej Skarżącym, wskazał, że po otrzymaniu korespondencji od J Sp. z o.o. z siedzibą w [...], zwanej dalej Spółką, w przedmiocie „Wezwania do dobrowolnej spłaty” oraz po licznych telefonach na jego numer telefonu komórkowego oraz stacjonarnego, w dniu [...] marca 2012 r. zwrócił się pisemnie do Spółki na podstawie art. 33 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą, w związku z jej art. 32 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 o spełnienie obowiązku informacyjnego. Skarżący podkreślił, że Spółka cyt.: „pomimo upływu ponad dwóch miesięcy a tym samym naruszenia terminu określonego w art. 33 ust. 1 ustawy” nie udzieliła odpowiedzi na jego pismo.

Wobec powyższego Skarżący wniósł prośbę do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych prośbę o cyt.: „zobligowanie ww. podmiotu [J. Sp. z o.o. – przyp. GIODO] do stosowania się do obowiązujących przepisów prawa poprzez przekazanie żądanych informacji oraz wyciągnięcie konsekwencji określonych w art. 54 ustawy wobec winnych naruszenia jej przepisów”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżący skierował w dniu [...] marca 2012 r. pismo do Spółki o wypełnienie obowiązku informacyjnego z art. 33 ustawy poprzez poinformowanie go cyt.: „(...) skąd firma J. dysponuje i na jakiej podstawie przetwarza moje dane osobowe, w tym numery telefonu domowego i komórkowego” oraz cyt.: „(...) jakimi dotyczącymi mnie danymi firma J. dysponuje i w jaki sposób weszła w ich posiadanie” (dowód w aktach sprawy – karta nr 5).
2. Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego ze zbioru danych osobowych Banku [...] S.A. z siedzibą w [...], w zakresie: imię, nazwisko, adres, numer PESEL, numer dowodu osobistego, numery telefonu, dane określające tytuł prawny wiarygodności i wysokość zadłużenia, na podstawie pisemnej „Umowy nr [...] o świadczenie usług windykacyjnych w zakresie windykacji polubownej i przedegzekucyjnej” z dnia [...] lutego 2011 r., zwanej dalej Umową (dowód w aktach sprawy – karty nr 15 – 31).
3. Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego w celu zaspokojenia wiarygodności Banku [...] S. A. na podstawie ww. Umowy, art. 31 ustawy oraz art. 95 i art. 734 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.).
4. W dniu [...] marca 2012 r. do Spółki wpłynęło pismo Skarżącego z dnia [...] marca 2012 r. o spełnienie wobec niego obowiązku informacyjnego z art. 33 ustawy. Spółka pozostawiła przedmiotowe pismo bez rozpoznania, bowiem w dniu [...] marca 2012 r. Spółka zaprzestała czynnego przetwarzania danych osobowych Skarżącego z uwagi, iż sprawa Skarżącego została zamknięta.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy, na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a. Administratorem danych – w myśl art. 7 pkt 4 ustawy – jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3, decydujący o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. Art. 31 ust. 1 ustawy stanowi, że administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2). Zgodnie zaś z art. 31 ust. 4 ustawy, w przypadkach, o których mowa w ust. 1-3, odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów niniejszej ustawy spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową.

Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika, że Spółka nie jest administratorem danych osobowych Skarżącego tzn. podmiotem o którym mowa w art. 7 pkt 4 ustawy, lecz podmiotem któremu administrator danych (tu: Bank [...] S.A.) powierzył przetwarzanie danych osobowych.

Obowiązek informacyjny wskazany w art. 33 ustawy, z którym do Spółki zwrócił się Skarżący, ciąży na administratorze danych, nie zaś na podmiocie, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych osobowych. Wobec powyższego brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżącego, bowiem jego pismo z dnia [...] marca 2012 r. o spełnienie obowiązku

informacyjnego z art. 33 ustawy zostało skierowane do podmiotu, któremu administrator danych (tu: Bank [...] S.A.) powierzył przetwarzanie danych osobowych, nie zaś do administratora danych. Spółka w piśmie z dnia [...] lutego 2012 r. skierowanym do Skarżącego wskazała, że działa cyt.: „W imieniu Banku [...] S.A. (...)”, a zatem Skarżący został poinformowany, na czyje zlecenie działa Spółka (dowód w aktach sprawy – karty nr 3- 4). W konsekwencji, Skarżący mógł zwrócić się do ww. Banku o stosowne wyjaśnienia. Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę na fakt, iż w dniu [...] marca 2012 r. ustał cel przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Spółkę, wynikający z Umowy, a w konsekwencji sprawa dochodzenia wierzytelności od Skarżącego na rzecz Banku [...] S.A. została przez Spółkę zamknięta.

Odnosząc się zaś do wniosku Skarżącego o cyt.: „wyciągnięcie konsekwencji określonych w art. 54 ustawy wobec winnych naruszenia jej przepisów” wskazać należy, że Generalny Inspektor wykonuje czynności należące do jego kompetencji w sposób autonomiczny, a zatem osoba inicjująca postępowanie administracyjne nie może skutecznie domagać się ich podjęcia przez organ do spraw ochrony danych osobowych. Jeżeli w ocenie Skarżącego działanie (zaniechanie) związane z przetwarzaniem jego danych osobowych wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w przepisach rozdziału 8 ustawy, to może on samodzielnie zwrócić się do właściwych organów ścigania w trybie i na zasadach wskazanych w Ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. 1997 r. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) z zawiadomieniem o popełnieniu (podejrzeniu popełnienia) przestępstwa (art. 304 ust. 1 ustawy Kodeks postępowania karnego).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).